

Sag, som blev berørt af den ærede Forslagsstiller. Jeg skal derfor minde om, at for omtrent et Fjerdingaar siden, — det var den 31te Mai d. A. — var til Forhandling i Landsthinget Forslaget om Valg af Borgrepræsentanter i Kjøbenhavn ved Forholdstal. 2den Behandling endte med Vedtagelsen af en Dagsorden, der gik ud paa at henstille til den meget ærede Minister en udvidet Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden ikke alene i Kjøbenhavn, men i det Hele taget ved de kommunale Valg. Denne Dagsordenen blev vedtagen med 33 Stemmer mod 11, og naar man kender Forhandlingen, vil man vide, at de 11, der stemte imod, ikke gjorde det fordi de vare imod Dagsordenen, men fordi de foretrak Lovforslaget. Det var af denne Grund, de stemte imod Forslaget, saa at man kan sige, at Landsthinget saa godt som enstemmig har vedtaget en saadan Henviisning til den høitærede Indenrigsminister, og den høitærede Minister havde allerede forinden under Forhandlingen erklæret, at hvis Dagsordenen blev vedtagen, vilde han sige den Anviisning, der deri var givet, til at underlaste Sagen en nøjagtig Overveielse. Dette findes i Landsthingstidenden Sp. 1479. Jeg skal derfor gjøre min Afstemning over dette Andringsforslag afhængig af den høitærede Minister: dersom den høitærede Minister er villig til at tage dette Andragende under Overveielse i Forbindelse med den Dagsorden, som Landsthinget vedtog, og som den høitærede Minister har erklæret at ville tage under nøjagtig Overveielse, skal jeg stemme for Forslaget. — Jeg skal tillade mig at benytte denne Leilighed til at henvende mig til den høitærede Minister, om han ved denne Leilighed vil svare paa, hvorvidt han allerede er kommen i den Overveielse, som han har tilsagt i Landsthinget den 31te Mai. Der er nemlig Mange, hvem det i høi Grad vil interessere at faae Oplysning om, hvorvidt han allerede er kommen, og jeg tror, at det er berettiget at vente noget i den Retning, da det meget snart er et Fjerdingaar siden, at den høitærede Minister gav dette Tilfagn.

Ordføreren (Højmarck): Jeg skal ganske kort sige, hvorfor Udvalget har ment ikke at kunne foreslaa dette Andragende henvist til Indenrigsministeren. Naar den ærede Forslagsstiller paa-beraabte sig Lov af 1ste Marts 1867 som Motiv til dette Forslag, saa er det jo udtrykkelig af vedkommende Indenrigsminister, da Lovforslaget blev indbragt, sagt, at det kun var en midlertidig Foranstaltning, der ikke skulde gjælde længere end til Valgperiodens Udløb, og det er ogsaa under Forhandlingerne, som bleve førte herinde, udtalt af Forslagsstilleren selv, at Loven ikke havde nogen videre Rækkevidde end netop til den Tid, saa det, der skete dengang, synes ikke at kunne tjene som Motiv til at træffe Foranstaltning til, at der herefter skulde vælges 1 eller 2 Amtsraadsmed-

lemmer paa Værø. Jeg vil dernæst sige, at, dersom man gik ind paa et saadant Forslag om, at Værø skulde sende 1 eller 2 Medlemmer til Amtsraadet — jeg skal i Parentes bemærke, at, skal Værø sende et Medlem til Amtsraadet, skal den ogsaa sende 2, efter som Valgmaaden nu er, idet nogle vælges af de høist Betsatte og andre vælges af Delegerede fra Kommunalbestyrelserne, altsaa enten 2 eller flet ingen — saa kan der være mange Amter af en saadan Udstrækning, at man maa sige, at det er lige saa nødvendigt for dem, at enhver Egn der var repræsenteret i Amtsraadet, og dertil kommer, at naar det i Andragendet siges, at Værø og Langeland kunne vælge 2 Medlemmer til Amtsraadet, idet det saa antages, at Amtsraadet bliver forøget med 2 Medlemmer, fordi Langelands og Værøes Landbefolkning udgjøre en Trediedel af det samlede Indbyggerantal, som findes i Svendborgfredsen og derfor mindst bør have to Medlemmer i Amtsraadet, skal jeg gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at, selv om der vedtoges en Forøgelse af Amtsraadsmedlemmernes Antal, er det ikke sagt, at Derne netop fik disse to Medlemmer. Hvem borger for, at Vælgerne fra Værø og Langeland kunne enes om at stemme paa disse to Medlemmer, og kunne de ikke det, faae de flet ingen, saa jeg tror ikke, at, saalange den nuværende Valgmaade til Amtsraadet gjælder, der vil opnaaes noget virkelig praktisk ved, at Andragendet skete Jyldest. Desuden vil jeg bemærke, at man ikke uden videre kan sige, at det, Andragende her foreligger, er et Folkeønske derovre fra Værø. Det har ikke nøjedes med, det skal jeg her indstyre, at søge for Værøes Vedkommende, men det nævner ogsaa Langeland og Samso, og det har været Udvalget noget underligt at se, at Folk fra Værø træde op f. Ex. for Samsoes Vedkommende og søger om Ret for det til at sætte Medlemmer ind i Amtsraadet. Dette Andragende er endvidere underskrevet af Sogneraadene og de høistbetsatte derovre, der tales kun om de største Hartkorneiere. Alt dette har været de Grunde, som have bevirket, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at gjøre nogen Indstilling, og det er ogsaa disse Grunde, hvorfor jeg for mit Vedkommende agter at stemme imod denne Henviisning til Indenrigsministeren. Jeg tror det ikke rigtigt at gribe ind og omordne Forholdet i den enkelte Amtsraadsstreds, da der kan være mange andre Steder, hvor der kan være ligesaa stor Trang dertil, og der er saa mange Spørgsmaal, der staar i Forbindelse hermed, at jeg, som sagt, ikke finder det rigtigt at gribe Sagen an paa denne Maade.

Leth: Jeg kan i det Hele henholde mig til de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører. Ogsaa for mig have de Grunde, som han ansøgte, været i væsentlig Grad bestemmende for, at der ikke skulde gjøres nogen Indstilling i Anledning